

ŁOŻYĆ (2) *vb impf*

Teksty nie oznaczają ó.

inf łożyc (1). *◇ praet 3 sg m* łożył (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Stawiać na zakład (2) : [Rural] przyiyął íklad/ łożył podno groffý dwádziefcyá y czterzy/ tyle ile myał. *GliczKsiqż I.*

a. Przen: *Poświęcać, składać w ofierze w imię wyższej wartości (o wartościach niematerialnych) (1) :*

Zwrot: »żywot łożyc« = *umierać:* Mieczá dobywał, ná znák tego zázwdy. Iz gotow czynić dla czći Bogá íwego, Y żywot łożyc, dla fłowá Bozego. *KlonKr C.*

Synonimy: *sadzić, stawiać, ważyć; a. poświęcać.*

Formacje współrdzenne: *dolożyć, dolożyć się, nadłożyć, nałożyć, nałożyć się, obłożyć, obłożyć się, odłożyć, odłożyć się, podłożyć, położyć, położyć się, przedłożyć, przelożyć, przelożyć się, przyłożyć, przyłożyć się, rozłożyć, rozłożyć się, ułożyć, ułożyć się, włożyć, włożyć się, wyłożyć, wyłożyć się, wynalożyć, zalożyć, zalożyć się, złożyć, złożyć się.*

Cf **ŁOŻENIE**

DJ